

Sjalot - bewaarproef

Dit onderzoek, dat tot doel heeft na te gaan wat de invloed is van de bewaar-temperatuur van het plantgoed op groei en opbrengst van sjalotten, werd in 1961 voortgezet. De proef heeft 15 objecten die tijdens de wintermaanden alle een afzonderlijke temperatuur gedurende uiteenlopende perioden hebben door-gemaakt. De temperaturen varieerden van 1 tot 30° C, de duur van de periode van 6 tot 12 weken. Het controle-object werd 12 weken bewaard bij 9° C. Voor de bewaring mochten we gebruik maken van de temperatuurcellen van het Laboratorium voor Bloembollenonderzoek te Lisse. De bewaring eindigde voor de laatste objecten op 24 maart, op 30 maart werden de sjalotten geplant. Er was een aanzienlijk verschil in opkomstsnelheid. De 17°-objecten kwamen trager op dan het 9°-object, bij de sjalotten die bij 20° waren bewaard was de opkomst nog langzamer. De objecten van 23° en hoger kwamen echter weer sneller op. Bovendien deed zich het merkwaardige feit voor dat bij eenzelfde temperatuur een bewaarduur van 12 weken een tragere opkomst gaf dan een bewaring gedurende 9 weken. In 1960 was dit net andersom, slechts de hoge temperatuur van 30° C stemde wat dit betreft overeen met de ervaringen in 1961. Naderhand vervaagden de opkomstverschillen; bij het begin van het strijken bedroeg het nog slechts één à twee dagen.

In het controle-object en in de objecten die bij 17° C waren bewaard kwamen enkele schieters voor, de objecten met een hogere bewaar-temperatuur waren vrij van schieters. In 1960 kwamen ook in het 20°-object nog enkele zaadstengels voor.

Een hogere bewaar-temperatuur veroorzaakte ook nu weer een vertraagde af-rijping. De verschillen waren echter minder sprekend dan in 1960. De planten in het controle-object begonnen op 28 juni te strijken. Voor de warm bewaarde objecten varieerde de gemiddelde datum van 4 tot 10 juli.

De opbrengstverschillen tussen de objecten vertoonden, ook in vergelijking tot voorgaande jaren, over het algemeen een grillig beeld waar wij geen duidelijke verklaring voor kunnen geven. Wellicht is er een bepaalde correlatie tussen weersomstandigheden tijdens de groeiperiode en bewaar-temperatuur. Slechts de objecten die de hoogste opbrengst hadden, vormen een betrouwbaar beeld, daar deze objecten ook in 1959 en 1960 bovenaan stonden. Dit waren respectievelijk

Sjalot - doorstookproef

Deze proef was in 1957 opgezet om na te gaan welke invloed een gedurende enkele jaren voortgezette temperatuurbehandeling van het plantgoed heeft op ontwikkeling, schietneiging en opbrengst van het gewas. Het gaat hier om 4 objecten, te weten:

1. 1959/'60 9° C; 1960/'61 9° C;
2. 1959/'60 9° C; 1960/'61 12 weken $25\frac{1}{2}^{\circ}$ C;
3. 1959/'60 12 weken $25\frac{1}{2}^{\circ}$ C; 1960/'61 9° C;
4. 1959/'60 12 weken $25\frac{1}{2}^{\circ}$ C; 1960/'61 12 weken $25\frac{1}{2}^{\circ}$ C.

De opkomst van de objecten 1 en 3 (de laatste winter bewaard bij 9° C) was iets vlugger dan van de objecten die dezelfde periode bij $25\frac{1}{2}^{\circ}$ C hadden gestaan. Ook in deze proef waren de opkomstverschillen na ongeveer 1 maand niet meer te zien.

De $25\frac{1}{2}^{\circ}$ C-objecten (2 en 4) hadden geen schieters, in de objecten 1 en 3 kwamen vrij veel zaadstengels voor. De afrijping begon bij de warm bewaarde objecten 6 à 7 dagen eerder dan bij de 9° -objecten.

De opbrengst van de $25\frac{1}{2}^{\circ}$ -objecten lag ook dit jaar hoger dan van de objecten die in het winterseizoen 1960-1961 bij 9° waren bewaard. Ook de invloed van eerder toegepaste bewaring was merkbaar, want object 4, dat 2 jaar achtereen bij $25\frac{1}{2}^{\circ}$ C was bewaard, had een hogere opbrengst dan object 2 dat het jaar tevoren bij 9° C was bewaard. Ook hier gaf de warme bewaring een iets sterkere verklistering dan de bewaring bij 9° C.

Deze proef wordt thans als afgesloten beschouwd. Gebleken is dat er een geringe invloed van eerder toegepaste bewaartemperaturen bestaat op de opbrengst van plantsjalotten.